

bert oli sel samal aeal omad käsud Polotsku saat-
nud sõbrust pakuma. Polotsku suurvürst lubas
mõlematele poole sõnaga ja — jäi rahul ema koeu.
Aga paganad Liivi rahwa seas ei andnud ega oma
sugule, kes ristiusku heitnud, ega Sakstele rahu.
Paigal nemad põletasid nende maead ja põllud ära,
riisusid ja tapsid. Albert walmistas nende wastu
sõda, wõitis nende tugewad linnad Lennewarte ja
Askerade ära ja wõitis neid emale. Nüüd lubasid
kül rahu pidada, mis aga niisamuti waleks läks kui
kõik enne tehtud rahu lubamised.

Kube oli ka jo oma wana elamise kohta maha-
jätanud ja Riia linna elama läinud, sest tema peale
olid nemad iseäranis wäga wihased ja tigidad, et
tema enne kül nende seas wäga kuulus ja auustatud
wanem ja pealik oli olnud, ei hoolinud nemad nüüd
temast enam ühtegi, sellepärast et ristiusku oli heit-
nud ja seda ni kindlaste kinni peas, waid wihkasid
ja kiusasid teda seepärast libedaste! Paigal rifusid
tema wilja põllud ära, warastasid tema loomi, lõh-
kusid tema linnu-puid ja teggid temale kõiksugusid
kimbatusi. Kõige hullemad olid tema oma sugulaesed,
kes tema waranduse ja auu järel ahned olid. Kube-
salu lin jäi tema sugulaeste kätte ja oli nüüd, sest
aeast kui Kube ise, häda pärast, Riia linna oli ela-
mas, päris paganate pesa!

Aastal 1206 walmistas piiskop Albert Liivi
rahwa iseäraniste Dooreidlaeste wastu sõda, ja tahtis
kõige ülekohu eest nuhelda. Westardi kutsus ka

omale appi. Westart tuli 3000 sõameestega. Suur
wägi läks Dooreida maale, Kube oli sõapealikuks.
Koiwa jõe kaldal jäntas tema wäge kahese, teine
jagu läks teise poole jõe wanema Tabreli kindla
linna alla, teda ümberpiirma, teine jagu, mis Kube
walitsuse al oli, läks Kubesalu wastu. Se sai pea
ärakõidatud, muist kes seal sees oli said tapetud,
muist põgenesid weel häda pärast metsa. Kube pistis
oma käega oma endise linna ja elu, maia põlema.
Kui Tabreli rahwas Kubesalu tuld nägid (need
linnad olid teine teise pool Koiwa jõe kaldal, wiis
wersta maad wahel, kuida nenda waremed, mis
weel näha, seda tunistawad) kõhkusid nemad wäga
ja hirm kippus peale, et ka neile pea sama lugu
kätte tuleks. Tabrel kutsus siis oma rahwas koku
ja maenitses neid wäga kowaste, wapraste woitelda
ja wastu panna. Suur hulk paganaid, kes Kube-
salust olid põgenenud tulid neile kül appi, aga ka
Kube ristirahwa wäega oli pea Tabreli linna kchal.
Kül sai wastu sõditud, juba paar korda olid mõned
wallide peale saanud aga said jälle tagasi lükatud.
Mõlemilt poolt sai wäga wapraste wõieldatud, aga
ometegi ei saanud ristirahwas selle linna mite oma
kätte. Wiimaks jätasid asja üle ja läksid iga üks koeu.

Kohe pärast seda tulid Wenelaesed Polotskust
oma wäega Waina jõest alla Kirklaidu ehk Kirh-
holmi lossi juure ja hakasid tema ümber piirma.
Liivi rahwas tulid neile appi. Aga kui sõnumed
tulid, et praegu Saksa-maalt laewad ne sõameestega